

Blogiteksti 3: Evoluutiouskonnon opettajat käyttävät usein harhaanjohtavaa todistelua iskostaessaan hyväuskoisten opiskelijoiden mieliin ateismia eli evoluutioteoriaa. Tätä kutsutaan aivopesuksi.

Luomisopin vastustajat, kuten ateistit *määritelmän mukaan*, väittävät yleisesti luomista uskonnoksi ja evoluutiota tieteeksi. Puolustaakseen tätä väitettään he siteeraavat listan kriteereitä, jotka määrittelevät ”hyvän tieteellisen teorian”.

Tavallinen kriteeri on, että valtaosan nykypäivän tieteentekijöistä on hyväksyttävä se perustelluksi tieteeksi. Toinen kriteeri määriteltäessä tiedettä, on teorian kyky tuottaa ennusteita, jotka voidaan testata. Evoluutioon uskovat väittävät tavallisesti, että evoluution avulla on tehty monia ennusteita, jotka on havaittu oikeiksi.

He siteeraavat esimerkiksi bakteerien antibioottiresistenssiin jonkinlaisena evoluution ”ennusteena”, kun he sitä vastoin kyseenalaistavat luomiseen uskovien mallin arvon ennustuksien tuottamisessa. Koska heidän mukaan luomismalli ei täytä heidän määritelmänsä ”tieteestä”, se on siitä syystä ”uskonto”, ja (antamalla ymmärtää, että) se voidaan yksinkertaisesti jättää huomiotta.

Vastaus

Monet yritykset ”tieteen” määrittelemiseksi ovat kehäpäätelmiä. Kohta, jonka mukaan teorian täytyy olla nykyajan tiedemiesten hyväksyttävissä, jotta se voisi olla hyväksyttävissä, määrittelee tieteen periaatteessa siksi, ”mitä tiedemiehet tekevät”! Itse asiassa tämän määritelmän mukaisesti, kansantaloudelliset teoriat olisivat hyväksyttäviä tieteellisiä teorioita, jos ”nykypäivän tiedemiehet” hyväksyisivät ne sellaisiksi.

Monissa tapauksissa nämä ns. tieteen määritelmät ovat täysin peittelemättä itseään palvelevia ja ristiriitaisia. Useat evoluution uskovat propagandistit ovat väittäneet, ettei luominen ole tieteellistä, koska se ei ilmeisesti ole testattavissa.

Samaan hengenvetoon he kuitenkin väittävät, että ”tiedemiehet ovat huolellisesti tutkineet luomiseen uskovien tieteen väitteet ja todenneet, että ajatukset nuoresta maasta ja maailmanlaajuisesta vedenpaisumuksesta ovat todisteiden kanssa yhteen sopimattomia.” Mutta ilmeisestikään luomista ei ole kuitenkaan voitu tutkia (testata!) ja havaita virheelliseksi, jos se ei ole ”testattavissa”.

”Tieteen” määritelmä on vaivannut 1900-luvun tieteenfilosofeja. Aiempi [Sir Francis] Baconin lähestymistapa, jota pidetään tieteellisen määritelmän perustajana, oli melko suoraviivainen:

havainto → induktio → hypoteesi → hypoteesin kokeellinen testaaminen → todistus / vääräksi osoittaminen → tieto.

Tietenkin tämä ja koko modernin tieteen lähestymistapa ovat riippuvaisia kahdesta suuresta olettamuksesta: syy-seuraussuhteesta ja induktiosta. Filosofi Hume teki selväksi, että näihin uskotaan ”sokean uskon” kautta (Bertrand Russellin sanoja). Kant ja Whitehead väittivät ratkaisseensa ongelman, mutta Russell tunnusti Humeen olleen oikeassa.

Itse asiassa nämä olettamukset syntyivät uskosta Raamatun Luoja-Jumalaan, niin kuin tiedehistorioitsijat kuten Loren Eiseley ovat tunnustaneet. Monet tiedemiehet ovat sekä filosofisesti että teologisesti niin tietämättömiä, etteivät he edes ymmärrä, että heillä on näitä (ja muita) metafysisiä olettamuksia. Kuin sammakko lämpenevässä vedessä, monet eivät edes huomaa, että paljon sen, joka ”tieteeksi” hyväksytään, juurena on filosofisia olettamuksia.

Se on osa heidän omaa maailmankatsomustaan, joten he eivät edes pane sitä merkille. Me CMI:ssä pitäydymme avoimesti (Raamatun) ilmoitukseen. Toisin kuin monet ateistit, me tunnustamme, että elämänfilosofia ei nouse tieteellisen materiaalin pohjalta, vaan paremminkin tämä filosofia tuodaan tieteellisen materiaalin ääreen ja käytetään sen tulkintaan.

Havainnot ja ennakoasenteet

Olennainen kysymys ei ole ”Onko se tiedettä?”. Me voimme vain määrittää ”tieteen” sulkemaan ulkopuolelle kaiken sen mistä emme

pidä, kuten evoluutioon uskovat nykyään tekevät. Nykyään tiede rinnastetaan naturalismiin: ainoastaan materialistisia käsityksiä voidaan harkita, huolimatta siitä, mitä todisteet sanovat. Tunnettu evoluutioon uskovat professori Richard Lewontin sanoi:

”Me olemme tieteen puolella siitä huolimatta, että jotkut sen ajatusrakennelmat ovat selvästi järjettömiä, *siitä huolimatta*, että se on epäonnistunut täyttämään monia sen liioiteltuja lupauksia terveydestä ja elämästä, *siitä huolimatta*, että tiedeyhteisö sietää toteen näyttämättömiä ‘se nyt vaan on niin’ -tarinoita, koska meillä on ennakkositoutuminen, sitoutuminen materialismiin.

Kyse ei ole siitä, että tieteen menetelmät tai vakiintuneet tavat jotenkin pakottavat meidät hyväksymään aineellisen selityksen ilmiömaailmasta, vaan päinvastoin me olemme jo ennakkoon aineellisiin syihin sitoutumisemme johdosta pakotettuja luomaan tutkimuskoneiston ja käsitekokonaisuuksia, jotka tuottavat aineellisia selityksiä, siitä huolimatta miten vasta-intuitiivisia, siitä huolimatta miten hämmentäviä maallikoille. Sitä paitsi materialismi on ehdoton, sillä emme voi päästää Jumalan jalkaa oven väliin.”¹

Tämäpä vasta ennakkoluulotonta, eikö vain? Eikö ”tiede” ole todisteiden seuraamista, minne tahansa ne johtavatkin? Tässä kohtaa tiedemiehen uskonto (sen laajimmassa merkityksessä) laittaa laput silmille. Meidän yksilölliset maailmankatsomuksemme vaikuttavat havainnointikykyymme. Ateisti paleontologi Stephen Jay Gould, teki seuraavan suorapuheisen havainnon:

”Sosiaaliset ennakkokäsitykset ja puolueelliset ajattelutavat, joita jokaisen tieteen tekijän täytyy käyttää mihin tahansa ongelmaan, vaikuttavat vahvasti tapoihimme oppia tuntemaan maailmaa. Stereotyyppi täysin rationaalisesta ja objektiivisesta ’tieteellisestä menetelmästä’, missä yksittäiset tieteen tekijät ovat loogisia (ja vaihdettavia) robotteja, on itseään palvelevaa mytologiaa.”²

Joten pohjimmiltaan tärkeä kysymys on, ”mikä maailmankatsomus (ennakkoasenne) on oikea?”, koska tämä määrittelee aineistosta saatavien johtopäätösten oikeellisuuden.

Tiede, luomiseen uskovien keksintö

Modernin tieteen perustajat eivät tietenkään olleet materialisteja (loistava esimerkki on Sir Isaac Newton, jota laajalti pidetään kaikkien aikojen merkittävimpänä tiedemiehenä), he eivät nähneet tieteensä jotenkin poissulkevan luojaa, saati tehneet Häntä tarpeettomaksi (lue lisää: Miksi tiede yleensäkin toimii?, *Luominen* nro 8, s. 12-14). Materialistit ovat salakuljettaneet tämän tuoreen käsityksen tieteeseen.

Kanadalainen tieteenfilosofi Michael Ruse on myös esittänyt sen vahvan seikan, että asian ydin ei ole se, onko evoluutio tiedettä ja luominen uskontoa, koska tällainen erottelu ei ole todellisuudessa pätevä. Kysymys on ”totuuden johdonmukaisuudesta” [engl. coherency of truth]. Katso [englannin kielellä] [The Religious Nature of Evolution](#). Toisin sanoen, materialistilla ei ole loogisesti pätevää tapaa määritellä evoluutio ”tieteeksi” ja luominen ”uskonnoksi”, ja siten sivuuttaa kysymyksen luomisesta.

Perusteltu ero

Voimme kuitenkin tehdä perustellun eron erityyppisten tieteiden välille: ero alkuperätieteen ja käytännön tieteen välillä. Käytännön tiede tutkii miten asiat toimivat nykypäivän luomakunnassa – toistettavia ja havaittavia ilmiöitä nykyisyydessä. Tämä on Newtonin tiedettä. Alkuperätiede puolestaan käsittelee asioiden alkuperää, jotka ovat tapahtuneet menneisyydessä – ainutlaatuisia, ainutkertaisia, ei-havaittavissa olevia tapahtumia. Näiden kahden toiminnassa on perustavanlaatuinen ero. Käytännön tiede käsittää kokeita tässä ja nyt. Alkuperätiede käsittelee sitä, miten kaikki on saanut alkunsa menneisyydessä, ja ei siten ole avoin kokeelliselle todistamiselle / havaintojen tekemiselle (ellei joku keksi ”aikakonetta”, jolla matkustaa menneisyyteen havainnoimaan). Organismien toiminnan tutkiminen (DNA, mutaatiot, lisääntyminen, luonnonvalinta jne.) ei vastaa kysymykseen miten se on saanut alkunsa.

Materialisteille varmasti sopii käytännöntieteen ja alkuperätieteen sekoittaminen, vaikka olen kuitenkin varma siitä, että suurin osa sekaannuksesta kumpuaa tietämättömyydestä. Korkeakoulujen tiedekursseilla ei yleensä opeteta tieteenfilosofiaa ja varmastikaan ei

tehdä eroa kokeellisen / käytännön ja historiaa tutkivan / alkuperätieteen välillä. Organometallikemisti Dr Stephen Grocott, vaikka oli käynyt läpi vähintään seitsemän vuoden yliopisto-opinnot, huomautti myöhemmin [lue englannin kielellä [The Creation Couple](#)] :

”Vaikka olin työskennellyt tutkijana 10 vuotta, opin vasta [CMI:n kautta] mitä tiede on. Jotkut ”tieteeksi” kutsutut asiat ovat todellisuudessa tieteen alueen ulkopuolella; ne eivät ole havainnoitavissa, testattavissa, toistettavissa. Yhteentörmäyksen alueita ovat uskomukset menneisyydestä, joita ei ole mahdollista kokeellisesti testata.”

Käytännön tiede on erityyppistä kuin alkuperätiede tai historiaa tutkiva tiede; menneisyydelle ei voi tehdä kokeita ja tulkintoja ohjaa voimakkaasti tieteen tekijän maailmankatsomus.

Sekä evoluutio että luominen kuuluvat alkuperätieteen piiriin. Molempia ohjaavat filosofiset näkökohdat. Sama tieteellinen materiaali (havainnot nykyisyydessä) on kaikkien saatavilla, mutta erilaisia tulkintoja (tarinoita) luodaan selittämään, mitä menneisyydessä tapahtui.

Historiaa tutkivan tieteen sisällyttäminen, erotuksetta, tieteen piiriin on epäilemättä vaikuttanut nykyiseen hämmennykseen tieteen määrittelemisessä. Tämä selittää myös Gouldin toteamuksen (yllä), hän ei paleontologina haluaisi nähdä erottelua oman historiaa tutkivan tieteesä ja kokeellinen tieteen välillä. Gould ymmärtää oikein ennako-olettamusten ensiarvoisen tärkeän aseman omassa ”tieteessään”, olettaen, että asia on yhtäläillä kaikessa tieteessä. Se ei kuitenkaan pidä paikkaansa.

Uskotko kuumaan veteen?

Luomiseen uskovilla ei ole minkäänlaista ongelmaa käytännön tieteen suhteen, koska todisteet ohjaavat käytännön tiedettä. Ei ole merkitystä oletko kristitty, muslimi, hindu tai ateisti, puhdas vesi kiehuu silti 100 °C merenpinnan tasolla. Todellinen hindu saattaa silti ajatella kaiken olevan harhakuva, ja jotkut ateistit, jotka ovat omaksuneet postmodernistisen näkemyksen sanovat, että ”totuus” on harhakuva. Alkuperätiedettä ohjaa kuitenkin filosofia.

Uskomusjärjestelmä on olennaisessa asemassa siinä, mitä tarinoita pidetään uskottavina. Jos enemmistöllä alkuperätieteen / historiaan tutkivat tieteen harjoittajista on väärä uskomusjärjestelmä (materialismi), niin silloin myös tarinat, jotka he hyväksyvät, ovat väärä. Joten ”nykypäivän tiedemiesten” äänten enemmistöllä tuskin voidaan ratkaista kulloistenkin tarinoiden oikeellisuutta. Alkuperätiede, tai historiaa tutkiva tiede, on pohjimmiltaan harjoitus tarinan kerronnassa – Lewontin viittasi tähän edellä olleessa, paljastavassa lainauksessa. (Katso myös [englanninkielinen] artikkeli [Is it science?](#))

Määrittele termit johdonmukaisesti!

Materialisteille sopii myös oikein hyvin muuttaa evoluution määritelmää sopimaan perusteluun. Tehdään nyt selväksi, että käsittelemme ”yleistä evoluutioteoriaa” (GTE), jonka on määritellyt evoluutioon uskova Kerkut, ”teoriaksi, jonka mukaan kaikki maailman elämänmuodot ovat lähtöisin yhdestä lähteestä, joka itse oli lähtöisin epäorgaanisesta muodosta.”³ Monet saattavat, mahdollisesti tahattomasti, tehdä tämän määritelmän muutos -tempun vihjailemalla, että bakteerien mutaatiot vahvistavat ”evoluution”. Tällä ei ole paljoakaan tekemistä sen uskon kanssa, että vety muuttui ihmisiksi miljardien vuosien aikana. Olennaisin ero on siinä, että yleinen evoluutioteoria ei edellytä pelkästään muutosta, vaan sellaista muutosta joka *lisää biosfäärin* [elämää sisältävä maapallon vyöhyke] *informaatioisältöä*. Katso myös tämä [englanninkielinen] [keskustelu](#).

Ennusteita vai jälkiviisautta?

Monet evoluutioon uskovat tarjoavat mutaatioita ja bakteerien antibioottiresistenssiä (käytännön tiedettä) jonkinlaisena kehitysopillisena ennusteena (alkuperätiedettä). Itse asiassa perinnöllisyystiede (käytännön tiedettä) aiheutti vaikeuksia evoluutiolle, mikä on todennäköisesti suurin syy sille, miksi Mendelin

uraauurtava genetiikan tutkimus ei saanut tunnustusta niin moneen vuoteen (Mendelin löytö, erilliset geenit, ei sopinut Darwinin ajatukseen jatkuvasta rajoittamattomasta muuntelusta). Kun mutaatiot huomattiin, ne nähtiin keinoksi sovittaa darvinismi yhteen käytännön tieteen havaintojen kanssa – tämä johti Mayrin, Haldanen, Fisherin ym. uus-darvinistiseen synteesiin.

Darvinismi ei siis koskaan tehnyt mitään *ennusteita*, se sovitettiin havaintojen mukaiseksi. Itse asiassa, koska darvinismi on niin muovautuva, että siihen saadaan sovitettua, lähes mikä tahansa ajateltavissa oleva havainto, tieteenfilosofi Karl Popper julisti, ettei se ole falsifioitavissa ja tästä syystä se ei ole siinä mielessä oikea tieteellinen teoria.

Entäpä evoluution ennustukset vs. luominen? Evoluution ansioluettelo on melko synkkä.

Lue [englanninkielinen] kirjoitus: [How evolution harms science](#).

Toisaalta, moderni tiede ratsastaa aiempien luomiseen uskovien saavutuksilla – katso [englanninkieliset artikkelit] [How important to science is evolution?](#) ja [Contributions of creationist scientists](#).

Selkeä esimerkki nykyajan tieteellisistä ennusteista, jotka perustuvat luomismalliin, lue [englanninkielinen artikkeli]: [Beyond Neptune: Voyager II Supports Creation](#).

Popperin ajatusta evoluution falsifioimattomuudesta alleviivaa monet evoluutioteorian ”ennusteet”, joiden on huomattu olevan yhteen sopimattomia havaintojen kanssa, ja siitä huolimatta evoluutio hallitsee. Esimerkiksi, miljoonat välimuotofossiilit, joiden pitäisi olla olemassa, jos evoluutio olisi totta, puuttuvat perusteellisesti (ks. [englanninkielinen artikkeli] [Are there any Transitional Fossils?](#)).

Fossiiliarja on jyrkästi ristiriidassa kehitysopillisten käsitysten kanssa – ks. esim. [englanninkielinen artikkeli] [The links are missing](#). Evoluutioon uskova Gould on kirjoittanut laajalti tästä arvoituksesta.

Vastoin evoluutioon uskovien odotuksia, yksikään biokemiallisella tasolla (käytännön tiedettä) tutkituista antibioottiresistenssin, hyönteismyrkkyresistenssin ym. tapauksista, ei ole sisältänyt

aikaisemmin olemassa olemattoman, uuden, monimutkaisen geneettisen informaation syntymistä (ks. [englanninkielinen] kirja *Not By Chance*). Itse asiassa, evoluutio ei koskaan tehnyt ”ennustetta” antibioottiresistenssin olemassaolosta, koska historiallisesti se yllätti lääketieteen alan – ks. [englanninkielinen artikkeli] [Anthrax and antibiotics: Is evolution relevant?](#)

Vastoin evoluutioon uskovien odotuksia, rodunjalostuskokeiluilla on rajansa; muutos ei ole rajatonta. Tutustu tähän [artikkeliin](#), jonka on kirjoittanut luomiseen uskova geneetikko, Lane Lester. Tämä vastaa täsmälleen sitä, mitä odottaisimmekin Ensimmäisen Mooseksen kirjan perusteella, jossa sanotaan Jumalan luoneen eliöt lisääntymään uskollisesti kunkin oman erillisen luodun lajinsa mukaan.

Evoluutioon uskovat olettivat, että jos olosuhteet ovat oikeat, elävä solu voisi syntyä itsestään (abiogeneesi); luomiseen uskovat sanoivat, että se on mahdotonta. Käytännön tiede on tuhonnut tämän kehitysopillisen käsitteen, jopa siinä määrin, että monet evoluutioon uskovat haluavat jättää elämän synnyn keskustelun ulkopuolelle.

Monet propagandistit väittävät, että tämä ei ole osa evoluutiota, vaikka abiogeneesiä kutsutaan tavallisesti ”kemialliseksi evoluutioksi”. Katso [englanninkielisiä artikkeleita], joissa hahmotellaan perustavaa laatua olevia ongelmia, mille tahansa kuviteltavissa olevalle kehitysopilliselle tapahtumasarjalle: [Q&A Origin of Life](#).

Todistettu vääräksi, mutta ei hylätty

Joten, miksi evoluutioon uskovat pitävät itsepintaisesti kiinni heidän väärästä teoriastaan? Monet vain siitä syystä, että he eivät ole koskaan kuulleet mitään muuta. Vannoutuneille materialisteille se on ainoa ajateltavissa oleva asia – ainoa materialistinen tarina, joka selittää miten kaikki on saanut alkunsa; materialistien luomismyytti. Siinä on jotain samaa, kuin sananlaskussa päänsä hiekkaan hautaavasta strutsista, joka ajattelee, että se mitä se hiekan alla näkee, on kaikki mitä on olemassa. Strutsin maailmankatsomus sulkee pois kaiken sen, mikä ei ole sen mielestä mukavaa. Hiekan

alla pimeydessä, kaikki tosiasiat, jotka on mahdoton hyväksyä, lakkaavat olemasta.

Valoa pimeyteen!

Jeesus Kristus tuli ”maailman valoksi” (Joh. 8:12), silloin kun Kolminaisuuden Toinen Persoona otti ihmislunnon ylleen (ks. [englanninkielinen artikkeli] [The Incarnation: Why did God become Man?](#)). Hän tuli vuodattamaan Jumalan valoa pimeisiin paikkoihin. Suurin pimeys on elää ilman Jumalaa, elää niin kuin olisit kosminen vahinko, vain ”uudelleen järjestäytyntä kuralammikkoa”, kuten eräs evoluutioon uskova asian ilmaisee. Valitettavasti monia huijataan ajattelemaan näin, ja näemme tämän ajattelun kauhistuttavat seuraukset lisääntyvinä nuorten itsemurhina, huumeongelmina, perheiden hajoamisina, väkivaltana jne. Kuinka paljon tarvitsemmekaan Jeesuksen valoa loistamaan! Jumala pitää meistä jokaista tilivelvollisena, me kaikki ansaitsemme Hänen tuomionsa. Mutta Raamattu sanoo, että hän on antanut pakotien Jeesuksen Kristuksen kautta kaikille, jotka kääntyvät Jumalan puoleen nöyrästi tunnustaen anteeksiannon tarpeensa. (Ks. [englanninkielinen artikkeli] [Good News.](#))

Lähdeluettelo

1. Richard Lewontin, 'Billions and billions of demons', *The New York Review*, January 9, 1997, p. 31.
2. Stephen Jay Gould, 1994, *Natural History* 103(2):14.
3. Kerkut, G. *Implications of Evolution*, Pergamon, Oxford, UK, p. 157, 1960.

DON BATTEN, Filosofian tohtori

Dr Batten on kasvifysiologian asiantuntija ja tutkija, joka toimii täysipäiväisesti Creation Ministries Internationalin palveluksessa Brisbanessa, Australiassa.

Copyright © Creation Ministries International. <http://www.Creation.com>

<http://www.luominen.fi/se-ei-ole-tiedetta/>

Kehitysopin eli evoluutioteorian opettaminen on siis ateistiuskonnon ja humanismin indoktrinointia, jolla tosiasiallisesti heikennetään ja estetään ja saatetaan huonoon valoon todellinen tieteellinen tutkimus!

Vihje: [sisäistä myös muut tekstit tästä blogista.](#)